

[Miljøministeren]

netop med forskningen. Vi kan ikke løse miljøproblemerne uden på forhånd at have sagt ja til en positiv forskningsindsats. Den slår igennem i flere led, men jeg forstår ikke rigtig fru Anne Grete Holmsgårds beklagelse af, at vi stikker snabelen i Hollands viden, hvad forskningen angår. Tværtimod må det da være vores opgave at gøre det alle steder, hvor vi er. Da jeg for nylig var i Malaysia, stak jeg da også snabelen så dybt ned, som jeg kunne i deres områder for at få så megen viden som overhovedet muligt. Og det, der er undersøgt andre steder, skal vi vel ikke være for store til at tage ad notam, vurdere og tage med hjem, hvis vi kan bruge det. Dermed er vi et skridt videre, og det bliver det da ikke dyrere af. Gebyrerne: vi synes ikke, det som regering er vores opgave at løse de økonomiske spørgsmål ved hjælp af skatter og afgifter, har vi sagt. Her er vi jo tæt på. Jeg vil ikke afvise, at gebyrer i enkelte tilfælde kan være styringsmiddel på miljøområdet og måske kan bevirke et bedre miljø. Der er vi jo også inde på det meget interessante om, at man bør gå ind i tidsbegrænsede godkendelser. Den tekniske udvikling kan gøre en afgørelse engang i fortiden fuldstændig mærkelig med den teknologi, vi nu har. Derfor er jeg meget stærkt inde i overvejelserne om at gå i den retning, som her er antydnet, nemlig at give tidsbegrænsede godkendelser. Også NPO-handlingsplanen blev nævnt. Finansieringen af den kommer. Genbrugsredøgørelsen: »det er meget beklageligt, at miljøministeren nu lader genbrugsredøgørelsen vente til foråret«. Jeg skal komme med en redegørelse angående dioxin, og jeg kender fuldstændig folketingets beslutning. Når vi opererer i den retning, er det udelukkende ud fra et sagligt hensyn, sådan at den drøftelse, vi eventuelt skal have til belysning af dioxinen, ikke bliver sat i skyggen af genbrugsproblematikken, selv om de hænger tæt sammen. Derfor vil vi gerne have mulighed for også at komme med en decideret redegørelse angående genbrug. Vi betragter begge dele som meget alvorlige, og derfor vil vi selvfølgelig også fremskynde den sidste del af det så stærkt, som vi kan.

Jeg skal bekræfte hr. Steffensens udtalelser om de forhold, vi må se at få rettet på miljøområdet under finanslovdebatten.

Det var ret interessant, at hr. Poulsgaard sagde, at der dog er sket noget på miljøområ-

det i de sidste 10 år. Det er blevet meget bedre. Det er rigtigt, at badevandet er blevet bedre nogle steder, men det er samtidig beklageligt at måtte konstatere, at vore vandforhold midt i disse bestræbelser for at gøre det bedre, hvor milliarder og atter milliarder af kroner er bekostet på rensning af miljøet, nogle steder stadig væk er dårligere end for 10 år siden. Det var grunden til, at jeg nævnte Ringkøbing Fjord, som er vores mest forurenede, for dér ved vi positivt, at situationen miljømæssigt i dag er dårligere end for 10 år siden. Trods de mange penge, der er brugt, har det ikke været muligt for os at holde de negative kræfter, der kommer bagfra, stangen. Derfor er vi også nødt til at sige: nu er det altså slut.

Derfor er det også ganske fornøjeligt at kunne sige til hr. Maisted, at det netop er i denne bevidsthed, at det, der nu bliver lagt frem angående NPO, er udarbejdet i fuld overensstemmelse med landbruget, forstået på den måde, at de positivt og aktivt går ind i løsningen af disse spørgsmål. For øvrigt er jeg enig med hr. Maisted i hovedlinjen: disse miljøforanstaltninger skal træffes i et positivt samarbejde med de mennesker, der bliver involveret, og det er erhvervslivet, bl.a. elværkerne sidste år, i år landbrugsområdet, landboorganisationerne og så fremdeles. Sådan vil det også være i vores arbejde fremover.

Om der i dag bruges 9 mia kr. på miljøområdet om året, kan jeg hverken be- eller afkræfte. Det forudsætter nøje kendskab til hver enkelt kommunes og amts investeringer, men udtalelsen er interessant, fordi den til fulde bekræfter det, jeg sagde heroppefra i mit første indlæg, nemlig at tallet på budgettet for miljøministeriet ikke umiddelbart behøver at være, skal vi sige ligefrem proportionalt med det, der sker på miljøområdet. Det er måske slet ikke så gal en vurdering, at de 600-700 mill. kr., vi har på vores budget, i praksis bliver til 9-10 mia kr. Dermed er egentlig også meget stærkt understreget det, der er vores opgave i miljøministeriet. Det er nemlig ikke bare at betale, men også at sætte aktiviteter i gang, som spredes ud over landet til enorm værdi for vores miljø.

Dorte Bennedsen (S):